

ЗАКОН УКРАЇНИ

**Про внесення змін до деяких законодавчих актів України
у зв'язку з ратифікацією Конвенції Міжнародної організації праці
2006 року про працю у морському судноплаванні, з поправками**

Верховна Рада України **п о с т а н о в л я є**:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Статтю 7 Кодексу законів про працю України (Відомості Верховної Ради (ВВР), 1971, додаток до № 50, ст.375; ВВР, № 3719-12 від 16.12.93; ВВР, 1994, № 3, ст. 10; ВВР, № 1356-XIV від 24.12.99; 2000, № 6-7, ст. 41) після слів «тимчасових і сезонних працівників» доповнити словами «осіб, які є членами екіпажу морського торговельного судна».

2. У Кодексі торговельного мореплавання України (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1995, № 47 – 52, ст. 349; ВВР, 1998, № 2, ст. 5; ВВР, 2006, № 22, ст. 184; ВВР, 2010, № 30, ст. 394; 2014, № 6-7, ст. 80, № 8, ст. 88):

1) частину другу статті 3 викласти у такій редакції:

«Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах морського і річкового транспорту, в межах своїх повноважень за участю заінтересованих центральних органів виконавчої влади забезпечує нормативно-правове регулювання торговельного мореплавання, виконання зобов'язань, передбачених міжнародними договорами України з питань мореплавання.»;

2) у статті 10:

у частині першій слова «центральный орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері транспорту,» замінити словами «центральный орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах морського і річкового транспорту,»,

після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«У випадках, встановлених міжнародними договорами України з питань мореплавства, центральный орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах морського і річкового транспорту, у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах морського і річкового транспорту, може надавати звільнення від виконання вимог відповідних міжнародних договорів України до суден, що зареєстровані в Україні. Надання звільнень, що призводять до зниження рівня забезпечення безпеки мореплавства, безпеки судна, людей і вантажу, що перебувають на ньому, рівня запобігання забрудненню морського середовища, а також таких, що не передбачені міжнародними договорами забороняється.».

У зв'язку з цим частину другу вважати частиною третьою;

3) у частині четвертій статті 12 слова «центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері транспорту» замінити словами «центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах морського та річкового транспорту»;

4) пункт 1 частини першої статті 14 викласти в такій редакції:

«1) у розділі II «Судно» (за винятком статті 40 цього Кодексу) та розділі III «Екіпаж судна» (за винятком частини другої статті 48 цього Кодексу) – до суден, що зареєстровані в Україні.

Правила частини восьмої статті 52 цього Кодексу застосовуються до екіпажу судна, незалежно від прапора держави, під яким плаває судно;»;

5) статтю 22 викласти у такій редакції:

«Стаття 22. Класифікація суден. Конвенційна сертифікація. Визнані організації.

Класифікація та підтримання класу морських суден здійснюються класифікаційним товариством, обраним судновласником, яке є визнаним відповідно до порядку, визначеного частиною четвертою цієї статті.

Нагляд за виконанням на суднах, вимог, встановлених міжнародними договорами України у сфері торговельного мореплавства із видачею відповідних судових документів (конвенційна сертифікація), здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах морського та річкового транспорту або визнаною організацією, обраною судновласником, відповідно до наданих їй повноважень.

Визнаною організацією є суб'єкт господарювання, який має визнання відповідно до вимог національного та міжнародного законодавства у сфері торговельного мореплавства і діє на підставі двосторонніх угод про делегування повноважень щодо надання послуг з конвенційної сертифікації суден, зареєстрованих в Україні, укладених між ним та центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері морського та річкового транспорту, і яка уповноважена здійснювати огляди суден, видавати суднові свідоцтва передбачені міжнародними договорами України та надавати інші послуги від імені Уряду України, відповідно до міжнародних договорів України у сфері торговельного мореплавства.

Порядок визнання організацій, критерії відбору, контролю (нагляду) на відповідність визнаних організацій вимогам, встановленим національним та міжнародним законодавством, вимоги до них, порядок укладення з ними угод, типова форма цієї угоди, затверджується Кабінетом Міністрів України з урахуванням міжнародних договорів України.

Контроль (нагляд) на відповідність визнаних організацій вимогам, встановленим національним та міжнародним законодавством, а також моніторинг їх діяльності здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері морського транспорту та річкового транспорту.»;

б) у статтях 28, 50, 93, 101, 106, 110 – 112, 115, 167, 175, 188, 190, 290, 310, 322 та у частині четвертій статті 90 слова «центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері транспорту» у всіх відмінках замінити словами «центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах морського та річкового транспорту» у відповідних відмінках;

7) у статті 34, у частинах другій та третій статті 90 слова «центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері транспорту» у всіх відмінках замінити словами «центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах морського та річкового транспорту»;

8) статтю 35 викласти у такій редакції:
 «Стаття 35. Суднові документи
 На судні повинні бути такі суднові документи:
 свідоцтво про право власності на судно;
 свідоцтво про право плавання під Державним прапором України (судновий патент);
 класифікаційне свідоцтво;
 обмірне свідоцтво (для суден довжиною 24 метри і більше);
 свідоцтво про мінімальний склад екіпажу;
 пасажирське свідоцтво (для пасажирських суден);
 суднова роль (список осіб суднового екіпажу);
 список пасажирів, що перебувають на судні (за наявності);

судновий журнал;
 машинний журнал (для суден з механічним двигуном);
 журнал безперервної реєстрації історії судна;
 санітарний журнал;
 суднове санітарне свідоцтво;
 дозвіл на право користування судною радіостанцією;
 свідоцтво про вантажну марку, якщо судно використовується для цілей, передбачених пунктами 1, 3 частини першої статті 15 цього Кодексу;
 журнали та (або) інші документи, що стосуються реєстрації операцій зі шкідливими речовинами та сумішами на судах;

Суднова роль, список пасажирів, судновий і машинний журнали ведуться за формою і правилами, встановленими центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах морського і річкового транспорту, а на риболовних судах – центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері рибного господарства та рибної промисловості, охорони, використання та відтворення водних біоресурсів, регулювання рибальства, безпеки мореплавства риболовних суден.

Реєстрація операцій зі шкідливими речовинами та сумішами на судах, здійснюються за правилами, встановленими центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах морського і річкового транспорту, відповідно до вимог міжнародних договорів України.

Журнал безперервної реєстрації судна видається в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах морського і річкового транспорту.

Санітарний журнал ведеться за формою і правилами, встановленими центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах морського і річкового транспорту, за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

Судна, зареєстровані в Судновій книзі України, замість документів, зазначених в абзацах другому і третьому частини першої цієї статті, повинні мати судновий білет.

На судні, яке здійснює міжнародні рейси (перевезення), повинні також бути в наявності документи, передбачені міжнародними договорами України, а на судні валовою місткістю 500 одиниць та більше (крім риболовних суден) також мають бути Свідоцтво про відповідність трудовим нормам у морському судноплаванні разом з доданою до нього Декларацією про дотримання трудових норм у морському судноплаванні.»;

9) статтю 38 викласти у такій редакції:

«Стаття 38. Органи, що видають суднові документи

Свідоцтво про право плавання під Державним прапором України і свідоцтво про право власності на судно видаються центральним органом виконавчої влади,

що реалізує державну політику у сферах морського та річкового транспорту, який реєструє судно у Державному судновому реєстрі України. Судновий білет видає орган, що зареєстрував судно у Судновій книзі України.

Свідоцтво про придатність до плавання, обмірне свідоцтво, пасажирське свідоцтво, свідоцтво про вантажну марку, свідоцтво про відповідність спеціальним вимогам для суден, що перевозять небезпечні вантажі, а також інші суднові документи, передбачені міжнародними договорами України з питань безпеки мореплавства, видає центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах морського та річкового транспорту або, за його дорученням визнана організація.

Окремі категорії суден можуть не мати обмірного свідоцтва або свідоцтва про вантажну марку відповідно до міжнародних договорів України.

Свідоцтво про відповідність трудовим нормам у морському судноплаванні, а також журнал безперервної реєстрації історії судна видає центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах морського та річкового транспорту або, за його дорученням визнана організація.

У Декларації про дотримання трудових норм в морському судноплаванні, що є додатком до Свідоцтва про відповідність трудовим нормам, видається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах морського та річкового транспорту або, за його дорученням визнаною організацією:

частина I заповнюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах морського та річкового транспорту;

частина II заповнюється судновласником та засвідчується центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах морського та річкового транспорту або, за його дорученням визнаною організацією.

Дозвіл на право експлуатації суднової радіостанції видається Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації.

За видачу суднових документів, зазначених у статтях 35 і 37 цього Кодексу, справляються збори, порядок та розмір яких встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах морського та річкового транспорту, за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики економічного розвитку.»;

10) статтю 40 викласти у такій редакції:

«Стаття 40. Визнання суднових документів іноземних суден

Визнання суднових документів судна, що плаває під прапором іноземної держави і заходить у територіальне море, внутрішні води або акваторії морських портів України, здійснюється на підставі міжнародних договорів України.

Судно, що плаває під прапором іноземної держави і не має при заходженні у територіальне море, внутрішні води, акваторії морських портів України суднових документів, передбачених міжнародними договорами України, підлягає обов'язковому огляду в порядку встановленому статтею 90 цього Кодексу.»;

11) статтю 48 викласти у такій редакції:

«Стаття 48. Правове становище екіпажу судна

Правове становище екіпажу судна, що плаває під Державним Прапором України, відносини між членами екіпажу, а також між членами екіпажу цього судна і судновласником регулюються законодавством України.

Правила, встановлені в частинах п'ятій і шостій статті 52, частинах третій – десятій статті 54, в абзаці сьомому частини четвертої і частині шостій статті 54¹, в статті 54², частині сьомій статті 55, частинах другій – восьмій статті 57 цього Кодексу, не поширюються на екіпажі риболовних суден.

Відносини, зазначені у частині першій цієї статті, що виникають на судні, яке плаває під прапором іноземної держави та перебуває в територіальному морі або внутрішніх водах України, регулюються законодавством держави, під прапором якої плаває судно, договорами між судновласником і членами екіпажу судна, якщо інше не передбачено міжнародним договором України.»;

12) статтю 52 викласти у такій редакції:

«Стаття 52. Вимоги до віку, стану здоров'я та медичного обслуговування членів екіпажу

Не допускається прийняття на роботу на судні осіб, які не досягли вісімнадцятирічного віку. Особи віком від шістнадцяти до вісімнадцяти років, які навчаються у закладах професійної (професійно-технічної) освіти, можуть залучатися до роботи на судні для проходження виробничого навчання та практики, але не більш як на чотири години протягом дня.

До роботи на судні допускаються особи, визнані придатними для цього за станом здоров'я. Висновок про придатність особи для роботи на судні за станом здоров'я (медичне свідоцтво моряка) надається закладами охорони здоров'я в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я. Перелік закладів охорони здоров'я, які проводять обов'язкові-медичні огляди та видають медичне свідоцтво моряка, визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

Судна забезпечуються судновою аптечкою, медичним обладнанням, медичним довідником і посібником, склад і зміст яких визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, з урахуванням міжнародних договорів.

На суднах має зберігатися в актуальному стані повний перелік служб пошуку і рятування, які надають медичну консультацію, що оприлюднюється Міжнародною морською організацією.

До складу екіпажу судна, яке має на борту 100 або більше моряків та здійснює міжнародні перевезення тривалістю більше трьох днів, обов'язково входить судновий лікар, який надає медичну допомогу з додержанням ліцензійних умов провадження господарської діяльності з медичної практики.

До складу екіпажу суден, не зазначених у частині п'ятій цієї статті, повинен входити принаймні один член екіпажу, який не має медичної освіти, але задовільно завершив курс підготовки, що відповідає вимогам Правила VI/4 Міжнародної конвенції про підготовку, дипломування моряків та несення вахти 1978 року, з поправками, в тому числі, повинен володіти навичками щодо користування медичними довідником і посібником судна, а також медичним розділом Міжнародного кодексу сигналів Міжнародної морської організації.

Медичне обслуговування членів екіпажу на судні забезпечується в порядку, затвердженому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, а на березі в порядку встановленому законодавством.

Членам екіпажу судна, які перебувають у невідкладному стані та потребують екстреної медичної допомоги або надання інших видів медичної допомоги, (вторинна (спеціалізована), третинна (високоспеціалізована), паліативна, медична реабілітація) забезпечується безперешкодний доступ до розташованих на березі закладів охорони здоров'я.»;

13) статтю 54 викласти у такій редакції:

«Стаття 54. Наймання членів екіпажу судна. Трудові відносини на судні.

Порядок наймання та прийняття на роботу членів екіпажу судна, їх права і обов'язки, умови роботи на судні та оплати праці, соціально-побутового і медичного обслуговування на морі та в порту, порядок і підстави їх звільнення регулюються законодавством України, цим Кодексом, міжнародними договорами, колективними угодами, норми яких є обов'язковими відповідно до сфери їх дії, колективними договорами і трудовими договорами (контрактами).

Судновласник або його представник наймає членів екіпажу судна безпосередньо або через територіальні органи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, чи суб'єкта господарювання, який надає послуги з посередництва у працевлаштуванні.

Послуги з посередництва у працевлаштуванні членів екіпажів суден за кордоном, що надаються суб'єктами господарювання, які в установленому законом порядку одержали право на провадження діяльності з посередництва у працевлаштуванні за кордоном, підлягають сертифікації на відповідність вимогам Конвенції Міжнародної організації праці 2006 року про працю у морському судноплавстві, з поправками.

Видача сертифіката відповідності послуг з посередництва у працевлаштуванні членів екіпажів суден за кордоном вимогам Конвенції Міжнародної організації праці 2006 року про працю у морському судноплавстві, з поправками (далі – сертифікат) здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах морського і річкового транспорту на оплатній основі за заявами суб'єктів господарювання.

Порядок видачі сертифіката, його форма і строк дії, перелік документів, що подаються для одержання сертифіката визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах морського і річкового транспорту, за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції.

Рішення про видачу або відмову у видачі сертифіката приймається протягом тридцяти днів після надходження заяви суб'єкта господарювання з необхідними для видачі сертифіката документами у порядку встановленому законодавством.

Підставою для відмови у видачі сертифіката є:

подання суб'єктом господарювання необхідних документів не в повному обсязі;

виявлення недостовірності даних, що містяться у документах, поданих суб'єктом господарювання для одержання сертифіката;

невідповідність послуг з посередництва у працевлаштуванні членів екіпажів суден за кордон, що надаються суб'єктом господарювання, вимогам Конвенції Міжнародної організації праці 2006 року про працю у морському судноплаванні, з поправками.

Суб'єкти господарювання, які пройшли сертифікацію та одержали сертифікат, включаються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах морського і річкового транспорту, до Реєстру суб'єктів господарювання, які надають послуги з посередництва у працевлаштуванні членів екіпажів суден за кордоном (далі – Реєстр).

Порядок ведення Реєстру визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах морського і річкового транспорту, за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції.

Підставою для анулювання сертифіката та виключення суб'єкта господарювання з Реєстру є недотримання вимог Конвенції Міжнародної організації праці 2006 року про працю у морському судноплаванні, з поправками.

Державний нагляд за додержанням вимог Конвенції Міжнародної організації праці 2006 року про працю у морському судноплаванні, з поправками суб'єктами господарювання, які надають послуги з посередництва у працевлаштуванні членів екіпажів суден за кордоном, здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах морського і річкового транспорту.

Гранична вартість адміністративної послуги за видачу сертифіката відповідності послуг з посередництва у працевлаштуванні членів екіпажів суден за кордоном вимогам Конвенції Міжнародної організації праці 2006 року про працю у морському судноплаванні, з поправками становить один прожитковий мінімум, встановлений для працездатних осіб на 01 січня календарного року.»;

14) доповнити Кодекс статтями 54¹ і 54² такого змісту:

«Стаття 54¹. Трудовий договір (контракт) з членом екіпажу судна

Судновласник або уповноважена ним особа приймає на роботу члена екіпажу судна шляхом укладення з ним трудового договору (контракту).

Трудовий договір (контракт) з членом екіпажу судна укладається в письмовій формі у двох примірниках, один з яких зберігається у члена екіпажу судна, інший – у судновласника.

Умови трудового договору (контракту), що погіршують становище члена екіпажу судна порівняно з законодавством України, міжнародними договорами, колективним договором, є нікчемними.

У трудовому договорі (контракті) обов'язково зазначаються:

прізвище та ім'я особи моряка, дата та місце народження;

найменування та місцезнаходження судновласника, найменування та місцезнаходження уповноваженої особи, у разі укладення трудового договору (контракту) уповноваженою судновласником особою;

місце і дата укладення;

посада, на яку приймається член екіпажу судна;

права і обов'язки сторін;

умови оплати праці та матеріального забезпечення, в тому числі розмір, порядок і строки виплати заробітної плати, інших заохочувальних, компенсаційних і гарантійних виплат, підстави, згідно з якими можуть провадитися відрахування із заробітної плати у випадках, передбачених законодавством, порядок повідомлення про розмір оплати праці при кожній виплаті заробітної плати;

умови виплати судновласником договірної компенсації у зв'язку з втратою працездатності або смертю члена екіпажу судна внаслідок нещасного випадку під час виконання трудових обов'язків або професійного захворювання;

порядок організації праці, режими робочого часу і часу відпочинку, тривалість та розмір оплати щорічної (основної та додаткової) оплачуваної відпустки;

умови роботи і проживання, соціально-побутового та медичного обслуговування, інші соціальні послуги на судні і в порту;

умови репатріації члена екіпажу судна;

відповідальність сторін, в тому числі, відповідальність судновласника щодо виплати допомоги члену екіпажу судна у зв'язку з тимчасовою непрацездатністю, втратою працездатності внаслідок нещасного випадку під час виконання трудових обов'язків або професійного захворювання;

порядок зміни умов трудового договору (контракту);

строк дії трудового договору (контракту), підстави його припинення та розірвання.

На судні мають зберігатися копії трудових договорів (контрактів) з членами екіпажу судна, колективного договору. Положення колективного договору, які підлягають інспектуванню під час здійснення контролю державою порту, мають містити переклад на англійську мову (крім суден внутрішнього плавання).

Судновласник або уповноважена ним особа зобов'язані ознайомлювати члена екіпажу судна з колективним договором, змінами і доповненнями до нього.

Трудовий договір (контракт) з членом екіпажу судна залишається чинним, доки моряк перебуває в полоні на борту судна або перебуває у іншому місці внаслідок актів піратства або збройного пограбування суден, незалежно від того, чи пройшла дата, визначена для його закінчення, або від того, чи заявила будь-яка із сторін про призупинення або припинення його дії.

Стаття 54². Послужна книжка моряка

Члену екіпажу судна оформляється послужна книжка моряка, до якої вносяться відомості про його трудову діяльність на судні.

До послужної книжки моряка не можуть вноситися відомості про оцінку роботи, застосовані стягнення та розмір заробітної плати члена екіпажу судна.

Порядок ведення і зразок послужної книжки моряка затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах морського і річкового транспорту, за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері праці, зайнятості населення та трудової міграції.»;

15) статтю 55 викласти у такій редакції:

«Стаття 55. Репатріація членів екіпажу судна

Репатріація за рахунок судновласника здійснюється у таких випадках:

1) у разі закінчення строку дії трудового договору (контракту) під час перебування судна за межами України;

2) у разі звільнення з ініціативи судновласника або уповноваженої ним особи;

3) у разі захворювання або травми;

4) у разі відмови члена екіпажу судна продовжувати виконання трудових обов'язків на судні, яке прямує у зону бойових дій;

5) у разі загибелі судна;

6) якщо судновласник не може виконувати свої обов'язки, що впливають із законодавства України, колективного договору, трудового договору (контракту).

Судновласник за вибором члена екіпажу судна репатріює його у порт, зазначений у колективному або трудовому договорі (контракті), або в порт, в якому члена екіпажу судна було прийнято на роботу.

Судновласник несе відповідальність за організацію і витрати на репатріацію в обсязі видатків на:

проїзд (як правило, літаком) до місця репатріації;

проживання і харчування;

виплату заробітної плати і допомоги, якщо це передбачено законодавством, колективним або трудовим договором (контрактом);

перевезення багажу вагою не менше ніж 30 кг;

надання медичної допомоги члену екіпажу судна до того часу, поки він не буде транспортабельним.

Період репатріації, починаючи з моменту виникнення підстави для репатріації і до моменту прибуття члена екіпажу судна у місце репатріації, при визначенні тривалості щорічної оплачуваної відпустки члена екіпажу судна не враховується.

Відшкодування витрат на репатріацію шляхом здійснення членом екіпажу судна авансових або інших платежів, або шляхом проведення відрахувань із заробітної плати члена екіпажу судна, крім випадку, коли репатріація здійснюється на підставі пункту 3 частини першої цієї статті у зв'язку з порушенням членом екіпажу судна обов'язків, покладених на нього трудовим договором (контрактом) або правилами внутрішнього трудового розпорядку, забороняється.

Якщо судновласник не може організувати репатріацію або оплатити витрати, пов'язані з репатріацією членів екіпажу судна, виконання цих обов'язків забезпечує держава через закордонні дипломатичні установи України з подальшим стягненням із судновласника понесених витрат у порядку регресу.

На судні, що здійснює міжнародні перевезення, повинні зберігатися акти законодавства України, якими регламентуються питання репатріації членів екіпажу судна, згідно з переліком, визначеним центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах морського і річкового транспорту. Такі акти повинні бути доступними для ознайомлення також у перекладі англійською мовою.»;

16) статтю 56 після частини третьої доповнити новою частиною такого змісту:

«Особисте майно члена екіпажу, який залишив судно у зв'язку з хворобою, травмою або внаслідок смерті, підлягає зберіганню та поверненню у схоронності власнику, його законному представнику або його спадкоємцям.».

У зв'язку з цим частини четверту вважати частиною п'ятою;

17) статтю 57 викласти у такій редакції:

«Стаття 57. Обов'язки і відповідальність судновласника

Судновласник відповідно до вимог, встановлених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах морського і річкового транспорту, за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, забезпечує:

- 1) безпечні умови і режим праці на судні;
- 2) охорону здоров'я членів екіпажу та обладнання судна всіма необхідними для цього засобами і устаткуванням;
- 3) всебічне побутове обслуговування та сприятливі умови для відпочинку на судні;
- 4) безоплатне в достатній кількості та належної якості постачання харчових продуктів і прісної води, харчування і столове обслуговування;
- 5) належні суднові (житлові) приміщення.

Капітан судна або під його керівництвом інша уповноважена судновласником особа регулярно проводить перевірки відповідності умов праці та обслуговування членів екіпажу судна вимогам законодавства і міжнародних договорів України. За результатами таких перевірок складаються відповідні акти, які направляються судновласнику для вжиття заходів щодо усунення виявлених недоліків, а також надаються уповноваженим державним органам на їх вимогу для здійснення контролю.

Члени екіпажу можуть подавати капітану судна та судновласнику скарги про порушення на судні встановлених законодавством і міжнародними договорами України, в тому числі Конвенцією Міжнародної організації праці 2006 року про працю у морському судноплаванні, з поправками, вимог до умов праці та обслуговування членів екіпажу судна. Порядок подання і розгляду скарг на судні та на березі визначається судновласником.

Подання скарги капітану судна або судновласнику не позбавляє члена екіпажу права звернутися із заявою про відповідне порушення до органів, які здійснюють державний нагляд (контроль) у відповідних сферах, або до суду у порядку, передбаченому законодавством.

Кожен член екіпажу судна забезпечується примірником такого порядку.

Судновласник несе відповідальність за фінансування витрат члена екіпажу судна, пов'язаних з тимчасовою втратою працездатності або постійною втратою працездатності чи смертю члена екіпажу судна внаслідок нещасного випадку під час виконання трудових обов'язків або професійного захворювання. Фінансування здійснюється судновласником шляхом виплати членові екіпажу судна у порядку та розмірах, встановлених законодавством України, колективним договором, трудовим договором (контрактом) з членом екіпажу судна:

1) допомоги на оплату медичного обслуговування, у тому числі лікування, придбання лікарських засобів, медичних виробів, перебування та харчування в закладах охорони здоров'я, – починаючи з першого дня непрацездатності за весь період до відновлення працездатності або встановлення ступеня стійкої втрати професійної працездатності, або до моменту, з якого член екіпажу судна має можливість одержувати матеріальне забезпечення та соціальні послуги за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням, залежно від того, який з цих моментів настане раніше;

2) допомоги у формі матеріального забезпечення, яке компенсує втрату заробітної плати:

повністю – починаючи з першого дня непрацездатності за весь період протягом перебування на судні або до моменту прибуття члена екіпажу судна у місце репатріації;

повністю або частково – з моменту списання з судна або репатріації у зв'язку з непрацездатністю за весь період до відновлення працездатності або до моменту, з якого член екіпажу судна має можливість одержувати матеріальне забезпечення та соціальні послуги за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням, залежно від того, який з цих моментів настане раніше;

3) допомоги на поховання у разі смерті члена екіпажу судна у період перебування в трудових відносинах із судновласником;

4) договірної компенсації у формі одноразової грошової виплати у зв'язку з втратою працездатності або смертю члена екіпажу судна внаслідок нещасного випадку під час виконання трудових обов'язків або професійного захворювання, розмір якої не менше ніж 36 місячних заробітних плат члена екіпажу у разі втрати працездатності та не менше 60 місячних заробітних плат – у разі смерті члена екіпажу.

Судновласник звільняється від обов'язку щодо фінансування витрат члена екіпажу судна, зазначених у частині шостій цієї статті:

1) у разі одержання членом екіпажу судна травми, що не пов'язана з виконання його трудових обов'язків;

2) у разі одержання членом екіпажу судна травм або його захворювання внаслідок алкогольного, наркотичного, токсичного сп'яніння або дій, пов'язаних з таким сп'янінням, або при вчиненні ним злочину;

3) у разі навмисного приховування членом екіпажу судна під час прийняття на роботу захворювання або фізичної вади, що визначають ступінь його придатності для роботи на судні.

До відповідальності судновласника, що визначена в абзаці третьому пункту 2 частини шостої цієї статті, застосовуються межі відповідальності, передбачені у статті 352 цього Кодексу.

Судновласник має право на фінансування допомоги, передбаченої пунктом 3 частини шостої цієї статті, за рахунок коштів Фонду соціального страхування України у порядку, визначеному Законом України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування.»;

18) частину третю статті 58 викласти в такій редакції:

«Під час аварійних морських подій із судном, а також у разі псування, пошкодження і втрати вантажу або багажу, що перевозиться, заподіяння травм людям та інших випадків, у результаті яких можуть бути пред'явлені претензії або позови до судновласника, капітан судна повинен вжити всіх необхідних заходів для документального оформлення цих випадків у порядку, встановленому законодавством, а також провести попереднє розслідування аварійної морської події незалежно від її класифікації у порядку, передбаченому Положенням про класифікацію, порядок розслідування та обліку аварійних морських подій із суднами, яке затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах морського і річкового транспорту.»;

19) пункт «а» частини другої статті 91 викласти в такій редакції:

«а) непридатності судна до плавання, порушення встановлених законодавством і міжнародними договорами України вимог щодо його завантаження, постачання, комплектування екіпажу, умов праці та обслуговування членів екіпажу на судні, наявності інших недоліків, що

становлять загрозу безпеці плавання або здоров'ю людей, які перебувають на судні, або загрозу заподіяння шкоди навколишньому природному середовищу;»;

20) у статті 131 слова «центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері транспорту» замінити словами «, що надається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах морського та річкового транспорту, відповідно до порядку, затвердженого центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування і реалізує державну політику у сферах морського та річкового транспорту»;

21) у статті 242:

після частини першої доповнити новими частинами такого змісту:

«Відповідальність судновласника за зобов'язаннями, визначеними в статті 55, частині шостій статті 57 цього Кодексу, підлягає обов'язковому страхуванню відповідно до законодавства України.

Страхове покриття відповідальності судновласника за залишення моряка без допомоги має покривати:

1) невиплачену заробітну плату та інші виплати, які судновласник повинен виплатити моряку згідно з його трудовим договором, відповідним колективним договором або за законодавством України, але не більше ніж за чотири місяці заборгованості по заробітній платі і чотири місяці заборгованості за іншими виплатами, що належать моряку;

2) всі витрати, обґрунтовано понесені моряком, включаючи витрати по репатріації, передбачені статтею 55 цього Кодексу;

3) першочергові потреби моряка, включаючи достатнє харчування, одяг в разі необхідності, житло, забезпечення питною водою, життєво важливим для виживання на борту судна паливом, необхідну медичну допомогу, а також будь-які інші обґрунтовані витрати або витрати, пов'язані з дією або бездіяльністю, кваліфікованими як залишення моряка без допомоги до його прибуття на батьківщину.

Моряк вважається залишеним без допомоги у разі, якщо в порушення вимог Конвенції 2006 року про працю в морському судноплавстві, з поправками, або трудового договору (контракту) моряка судновласник:

1) не покриває витрат, пов'язаних з репатріацією моряка.

2) залишив моряка без необхідної матеріальної допомоги і підтримки, у тому числі без достатнього харчування, житла, забезпечення питною водою, життєво необхідного для виживання на борту судна палива і необхідної медичної допомоги;

3) з інших причин в односторонньому порядку розірвав зв'язки з моряком, в тому числі, не виплачував йому договірної заробітної плати за період не менше двох місяців.

Свідоцтва про страхування відповідальності судновласника відповідно до частини другої цієї статті повинні бути викладені українською та англійською мовами та розміщені на судні у місці де з ними можуть вільно ознайомлюватися члени екіпажу судна.

Страховик зобов'язаний не менше ніж за 30 днів поінформувати центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері безпеки на морському транспорті про дочасне припинення договору страхування відповідальності судновласника.».

У зв'язку з цим частини другу – четверту вважати відповідно частинами сьомою – дев'ятою;

у частині восьмій слова «і є членами Морського страхового бюро» виключити;

частину дев'яту виключити.

3. У Законі України «Про зайнятість населення» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 24, ст.243; 2019 р., № 47, ст. 310):

1) у статті 23:

у пункті 2 частини першої після слів «зайнятості населення» доповнити словами «сертифікації послуг з посередництва у працевлаштуванні»;

частину другу доповнити новим абзацом такого змісту:

«Інформація про працевлаштування членів екіпажів морських торговельних суден включається до Єдиної інформаційно-аналітичної системи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, окремим розділом.»;

2) частину першу статті 38 після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Послуги з посередництва у працевлаштуванні членів екіпажів морських торговельних суден за кордоном підлягають сертифікації на відповідність вимогам Конвенції Міжнародної організації праці 2006 року про працю у морському судноплаванні, з поправками відповідно до Кодексу торговельного мореплавання України.».

У зв'язку з цим, абзаци другий і третій вважати відповідно абзацами третім і четвертим.

4. У Законі України «Про ліцензування видів господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 23, ст. 158) у пункті 20 частини першої статті 7 після слів «за кордоном» доповнити словами «(крім працевлаштування членів екіпажу суден морського та річкового транспорту)».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня набрання чинності Законом України «Про ратифікацію Конвенції Міжнародної організації праці 2006 року про працю у морському судноплаванні, з поправками» та вводиться в дію через дванадцять місяців з дня набрання ним чинності, крім пункту 2 розділу II цього Закону, який вводиться в дію з дня набрання чинності цим Законом.

2. Кабінету Міністрів України до дня введення в дію цього Закону:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом та прийняти нормативно-правові акти, передбачені цим Законом;

забезпечення приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом та прийняття ними нормативно-правових актів, передбачених цим Законом.

Голова Верховної Ради України

